

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

II. Eadem iudices dandi potestas probatur è Concilio Chalcedonensi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15591

possit audiri, sicut sanctissima Dei lex, ut nostis, postulat. Iudicio habito Romæ, Cæcilianus à Melchiade, omnium Episcoporum suffragiis, absolutus est. Sententia enim sub Melchiadis nomine concepta est apud Optatum. Victi Donatistæ (ut hoc obiter dicam) Constantinum appellarunt post sententiam Melchiadis & Synodi Arelatis, eas iudicium postulantes: *Meum iudicium postulant, inquit Constantinus in epistola ad Episcopos, qui ipse iudicium Christi expecto.* Cognitionem istam recusabat, licet Athanasij provocationem admisisset; eò quòd iste de infidiis & dolo Synodi Tyriæ conquereretur, illi verò de iniquitate iudicij. quam discussionem à se Constantinus amovit. Ceterum ut pateat an Constantini delegatio alicujus momenti haberetur tempore Augustini, observandum est Donatistas sententiam Melchiadis refellere solitos, quòd ab Episcopis transmarinis lata esset, quibus ex Africanæ Ecclesiæ privilegio iudicia Africanarum causarum etiam ex appellatione usurpare non licebat. Excipit Augustinus de Constantini Imperatoris delegatione: *An forte non debuit, inquit, Romane Ecclesiæ Melchiades Episcopus cum collegis transmarinis Episcopis illud sibi usurpare iudicium, quod ab Afris septuaginta, ubi Primas Tisigitanus presedit, fuerat terminatum? Quid quod nec ipse usurparii? Rogatus quippe Imperator iudices misit Episcopos, qui cum eo viderent, & de tota illa causa, quod iustum videretur, statuerent. Hoc probamus, & Donatistarum precibus, & verbis ipsius Imperatoris.* Non dilputo an summo jure Melchiodi liberum fuisset de causa Cæcilianii iudicium agere. Id tantum aio, ex sententia Augustini, decretam à Constantino delegationem iudicium transmarinum ita constituisse ut Donatistis de foro non competente excipere non licuerit.

Constantin. epist. ad Episc. cathol.

Aug. ep. 161.

Ad. xi. Conc. Chalced. dicitur: *Quod si quis dixerit quod iudicium non est deus, sed creatura, anathema sit.* Hæc verba sunt in synodo Chalcedonensi, ubi de divinitate personarum in Trinitate agitur. In hoc loco videtur, quod iudicium non est deus, sed creatura, anathema sit. Hæc verba sunt in synodo Chalcedonensi, ubi de divinitate personarum in Trinitate agitur.

II. Ex illa constituendi iudicij ecclesiastici auctoritate proficiscitur quòd Bassianus depulsus à sede Ephesina, libello petivit à Marciano ut decerneret hac de re cognitionem à Concilio Chalcedonensi suscipi: *Supplicio vestre pietati, & provolvor divinis vestris sacratisque vestigijs, quatenus sancire dignetur vestra cælestis potestas, sacra vestra subnotatione missa ad sanctum Concilium, ut cognitio fiat inter me miserrimum & eos qui in me talia perpetrarunt, ac dicunt se aliquid adversum me habere.* Princeps causam illam synodi iudicio permisit, rescripto ad eam missò, quod verbis perquam modestis conceptum est: *Festinet igitur vestra reverentia, has nostras suscipiens literas, causam discutere, & formam que vobis visa fuerit proferre.* Inde etiam manavit quòd Eusebius Dorylæi Episcopus non antè cum

Dioscuro congregari voluerit in Concilio Chalcedonensi, & adversus eum accusacionem instituere, quàm libello à Marciano contendisset ut cognitionem illam Concilio demandaret: *Provoluti precamur vestram clementiam ut præcipiatis reverendissimum Episcopum Dioscorum respondere de his que ei à nobis ingeruntur.* Infra: *Sacrum & venerabile vestrum mandatum dirigentes sanctæ & universali synodo religiosissimorum Episcoporum, quòd possit inter nos & prefatum Dioscorum audire & perferre ad scientiam vestre pietatis omnia que geruntur.*

Ad. i. Conc. Chalcedonensi dicitur: *Quod si quis dixerit quod iudicium non est deus, sed creatura, anathema sit.* Hæc verba sunt in synodo Chalcedonensi, ubi de divinitate personarum in Trinitate agitur.

III. Non solum autem eis Episcopis iudicium delegabant qui ordinario jure intra provinciam suam iudicium ferre possent, sed etiam extra territorium jurisdictionem aliquando prorogabant. Hanc prorogandæ jurisdictionis ecclesiasticæ auctoritatem respiciebant Cyrillus Patriarcha Alexandrinus & Memnon Episcopus Ephesiorum in libello quem Concilio Ephesino porrexerunt. Conqueruntur se à Ioanne Antiocheno per summam injuriam damnatos, etsi nulla penitus illi competeret auctoritas ad iudicium illud reddendum, neque ex legibus ecclesiasticis, neque ex Principis Edicto. Vnde patet synodis Episcoporum, in eos qui sibi secundum canones aliàs subditi non essent, prorogari jurisdictionem mandatis Principum solenne fuisse. *Et quidem, inquit, nec per leges ecclesiasticas, nec per imperiale Decretum, potestatem habuit, qua fultus vel quempiam ex nobis iudicare vel omnino simile quippiam attentare posset, præsertim verò contra majorem sedem.*

Vide hinc Præfationem ad c. 1.

Libello Cyri & Memnoni dicitur: *Quod si quis dixerit quod iudicium non est deus, sed creatura, anathema sit.* Hæc verba sunt in synodo Chalcedonensi, ubi de divinitate personarum in Trinitate agitur.

IV. Si quis etiam Episcoporum de Metropolitanis aut Patriarchæ suspicione quereretur, literis suis iudicium ab ea sede avocabant, & in aliam provinciam transferebant, Ibas Edeffensorum Metropolitanus, Ioannes & Daniel Episcopi, de hæresi à Clericis accusati coram Domino Patriarcha Antiocheno, etsi lis contestata fuisset in Synodo Antiochiæ, rescripto tamen & auctoritate Theodosij Imperatoris, ex sententia Flaviani Archiepiscopi Constantinopolitani, ab Osrhoëna provincia ad provinciam Phœnicæ translati sunt; ut à Photio Episcopo Tyri, Eustathio Beryti, & Vranio Himeriorum Episcopo iudicibus datis, iudicium de accusatione ferretur. Damascius Tribunus, sicut ei mandatum erat à Theodosio, in Orientem se contulit, & accusatores unà cum reis Episcopis, in Colonia Tyri iudicibus delegatis exhibuit. Iudices verò communitorium Principis à Damascio prolarum actis inferi iusserunt, ut de collata sibi à Principe cognitione constaret: *Pium communitorium dignetur tua magnificentia demonstrare, ut per*

Conc. Chalced. dicitur: *Quod si quis dixerit quod iudicium non est deus, sed creatura, anathema sit.* Hæc verba sunt in synodo Chalcedonensi, ubi de divinitate personarum in Trinitate agitur.